

Könnnyek és pajzsok

Előhang: A világ felé¹

Hahó világ! Hozzád szól dalom.
Egy véres kép: nem lesz irgalom.
Kardját kivonta, hogy lesújtsa fejed,
S megítélje minden bűnös tettet.

Nem kell letépní a fáról a levelet,
Lehullik az magától. Te hogy viseled
Majd el az örök telet, mint kénes záport,
Mi majd nemsokára rád ont?

Nem lehet már elbújni a szülői házban.
Nem véd az, el van már ázva.
Meddig kiáltsak, mikor érted már meg,
Hogy nem lesz több Gomora, Szodoma és Bábel?

Nem lesz többé Medina és Mekka
S hajdan villámló hangod is elhal,
Mikor rájössz, pusztá várrom sem marad neked,
Mi téged majdan elfedhet.

Jó reggelt Magyarország! Jó reggelt világ!
Szózatom hozzád a szentekkel kiált!
Vigyázz te nép! Bár vércsepped csorog a falon,
Vajon felkelhetsz-e majd az örök hajnalon?

Jó reggelt világ! Jó reggelt magyar nép!
Egy trombitaszó, s lehull a kép,
Mi ellopta szerény tekintésed fényét,
Mellyel eltakartad, s szóltál: "élj még!"

Mert bizony felkel a Jel az égen
Az egyedüli valós igazságképpen.
S felkel az Ítéző és letaszítja tested
Oda, melynek látását kerested.

Hahó világ! Hozzád szól dalom!
Egy véres kép: nem lesz irgalom!

¹ Eredeti címe: Hahó világ! A mostani változat 2025 februárjában készült.

Kardját kivonta, hogy lesújtsa fejed,
S megítélje minden bűnös tettet.

Előszó

“Az az igazság, hogy egy Atya gyermeke vagyok, Büszkévé teszem és megmosolyogtatom. A tökéletes Király képére alkotott, Rám néz és minden megváltozik. Az igazság az, hogy egy olyan Isten által igazán szeretve vagyok, aki jó akkor is, amikor nem vagyok elég jó. Nem a hazugságokhoz, hanem Hozzád tartozok! És ez az igazság!”

Felmerülhet benned a kérdés drága olvasóm, hogy mit akart ez a jóember -aliasz² a szerző- ezzel a prologusban szereplő verssel mondani és persze mi köze van az utóbb elhangzott Megan Woods dalszövegrészlet³ fordításához? És leginkább hogy jönnek ezek egy élettörténet pályázathoz?

Mindenre ki fogok térni ebben az előszóban, de előtte engedd meg, hogy fessek magamról egy képet. Mivel ugye ez a pályázat anonim, így a megálmodott nevemen írok⁴, Kötős Laci lesz a nevem.⁵ Egy kis faluban, Szódróbiban lakom, Gyésézzény városa mellett, ahol születtem és ahol iskoláimat végzem. Fogjuk rá, jó tömegközlekedése van -már amennyire jónak nevezhető a magyar- kb. óránként vannak buszok. Tíz perc alatt beérünk.

Szüleimmel, húgommal és nagymamámmal élek együtt egy családi házban. Római katolikusok vagyunk, hitünket rendszeresen gyakoroljuk. Testvéremmel együtt a László Lajos Gimnázium tanulói vagyunk, kéttannyelvűsök.

Na de térjünk is vissza a két szövegre! A előhang műve saját szerzemény és az én személyes küldetésem jellegét mutatja. Sajnos egyre jobban érezhető, hogy a világ annyira elidegenedett az istenes léttől -hogy Szent Pál szavaival éljek-, hogy hiábavalóságokon jártatják eszüket. Komolyan mondom, kit érdekel, hogy milyen földi dolgaid vannak? Már rég nem ez számít! Bele vagyunk gémberevedve ebbe a megszokott látszókultúrába⁶, amely szépen felmorzsolja az emberek személyiségét.

Pont ugyanezért nem szeretem a liberalizmus azon eszményét, hogy bármit megtehetsz, míg más nem bántasz. Ez nagyjából mindenre feljogosít. És mivel nincsen feletted kontroll, akinek a törvényeit be kéne tartanod, a szabadság csak a földi javak felhalmozásában nyilvánul meg. A lelkieknek abszolút nincs értelme, mert csak a mának élsz és nincs

² Igyekszem egy pár új szót is létrehozni, illetve magyarosan átírni. Lehet, hogy lesznek benne hapax legomenonok -mely az utóbbi időben egyik kedvelt kifejezésem lett.

³ Megan Woods: The Truth, helyenként írásjelekkel ellátva és nem mindenhol pontosan fordítva.

⁴ Egyik álmomban az szerepelt, hogy koncertet fog adni a környéken.

⁵ Mivel senkinek sem akarom a személyazonosságának kiderülését, mindenkinek új nevet adok, nagyjából a kezdőbetűk stimmelni fognak. Még a helyszínek nevét is megváltoztatom.

⁶ Olyan kultúra, amelyben mindenki a látszatot akarja fenntartani, de lelkileg elsorvadtak.

jelentősége annak sem, hogy jót tégy. Ez az egoizmus él most is a világban! Idióták, halmozzátok csak kárhozott vagyonotokat!

Ezért kellett megszületnem, ezért a nemzedékért, melyet figyelmeztetnem kell. Meg kell sokakat -ha máshogy nem, legalább írásaimmal- térítenem hitre és értékekre. Fel kell szólalni, hogy végre lássa már be, nincs semmi más célja az életnek, mint Istent szolgálni és az Ő törvényei szerint élni.

Valami hasonló kell, mint Ezekiel próféta könyvében írva van:

Te pedig emberfia, Jövedölj, és tapsolj kezeddal, sújtson kétszer a kard, sújtson háromszor az öldöklő kard!

A nagy öldöklés kardja ez, mely megtéríti őket!⁷

A bevezetőt azzal zárnám, amivel talán kezdenem kellett volna: az olvasót mindig csak tegezni fogom függetlenül nemtől, társadalmi rétegtől, kortól, és identitástól.

Köszönöm megtisztelő figyelmedet! A függöny nyílik, kezdődik az életem színdarabja⁸

⁷ Ezekiel 21, 19-20

⁸ Egy pár helyen színdarabokkal, versekkel teszem szemléletessé és sokszínűvé, de főként prózai formájú lesz.

Régi szép idők

És akkor lássunk is hozzá!

Igazából nem olyan sok dologról szeretnék írni a gyerekkoromról.

Emlékszem egyszer családommal elmentünk Vácrátótra a botanikus kertben. Életemben először voltam hasonló helyen. Amire jól emlékszem, hogy egy hatalmas terület. Meglátogattuk a rózsakertet is, ami mondjuk meg őszintén, ősszel nem volt látványos, de a kert további része nagyon tetszett. Fénykép is készült rólunk, ami majdhogynem az egyetlen közös családi "szelfi". Mind a négyen rajta voltunk. Bár a tableten már nem biztos, hogy meg tudnám találni, de még mindig tisztán az emlékeimben él. Ezen kívül azt hiszem voltunk még párszor a településen, de azok nem voltak ennyire megragadóak.

Ejtsünk pár szót a nyaralásokról. Két emlékezetes nyaralás jutott eszembe. Az egyik alkalommal Kemencén voltunk. Azóta is többször jártunk ott. A szállás bent volt az erőben egy eldugott helyen. Első nap este sétáltunk egyet az erdőben. A tévében olyan csatornák is voltak, amelyek otthon nem (nagy élmény volt akkor még gyerekként ez)⁹. Reggel arra ébredtem, hogy nem találtam csak testvéremet ott. Nagyon megijedtem, de szerencsére kiderült, hogy édesapám kivitte a cuccokat. Szóval nem történt semmi baj. Még az ebédre kapott palacsintára is jól emlékszem.

A másik a bogácsi nyaralás volt. Ugyan sok minden nem maradt meg, de összességében a dombmászással együtt is nagyon jó volt. Emlékszem, szuvenirként a medence oldaláról hoztunk kicsi csempéket haza.

⁹ Meg kell azért mondanom, hogy nálunk sem akkor, sem most nem volt sztríming, mi mindig tévét néztünk és nézünk.

Kórházak kora I

Lúdtalpas voltam világ életemben, ezt meg kell említenem, de most nem erről fogok írni, arra még visszatérek.

Szóval 2020. október 19.-ét írunk. Valamilyen okból éppen otthon voltam, pedig hétfő volt. Nagyon fájt a hasam és csak estefelé mentünk be az ügyeletre. Sokan várahoztak ott akkor, édesapám elintézte valahogy, hogy bemehessek az épületbe -mindenkinek kint kellett várahoznia. Rendesen fáztam, de ezután gyorsan bent voltam már. Az orvos megvizsgált, majd infúzióra küldött a gyerekosztályra, ami -természetesen- pont akkor másik épületben volt. Vért vettek és édesanyámmal felküldték a laborba, a második emeletre. Az ultrahangon kiderült, hogy várhatóan vakbelem van. Még mindig emlékszem az orvos szavaira, amivel tudatta, hogy Pestre kell menni a Bethesdába. este tíz körül lehattunk. A mentőben tudtam egy kicsit aludni. Amikor odaértünk egy szobába bevittek és még vagy egy félórát "faggatták" édesanyámat. Már rég aludni szerettem volna, s úgy voltam: "Menjünk már!" Lassan végre elküldtek minket egy szobába. A sötétben azt hittük, egyedül vagyunk, de reggel kiderült, nem.

Másnap reggel még egyszer megultrahangoztak, mintha nem lett volna jó a ézényi vizsgálat. Perforált vakbelem volt és a műtét két óra hosszú (kovidteszttel együtt persze) körülbelül. A gyógyulás két szakaszba történt. Először hétfőn hagyhattam el az intézményt. Olyan jókat sétáltunk az őszi szünet azon kis darabján. Faleveleket gyűjtöttünk. De péntek este vissza kellett mennünk, mivel ismét nem voltam jól. Sajnos csak azutáni pénteken jöttünk ismét haza. Nézzük a jó oldalát, legalább nem kellett visszamennünk varratszedésre.

Amit szerettem abban a kórházban az a folyosókon való sétálgatás volt. A falakon mesealakok, például Doktor Bubó, voltak festve. Mindig néztünk kifelé az ablakon, a Hungária Körúton járó villamosok látványa mellett megfejtettünk egy teljes rejtvényújságot. Egyszer kimentünk az udvarra is, édesanyám megmutatta, hol van a büfét, ahonnan nagyon finom almás és meggyes pitéket hozott.

Hazafelé végre világosban jöttünk. Édesapám visszafelé Dúmtűmbd-ben vett kürtőskalácsot, még mikor ott árulták péntekenként -és ha jól tudom hétvégenként is.

Kórházak kora II

Tudom, unalmas lehet ezeket a sztorikat olvasni. Semmi izgalom, csak merő tények, ill. egy pár érzés kifejezése. De az élet nem csak kizárólag jól elbeszélte narratíva, kell hozzá egy kis alap, amire építkezzünk. Azonban egy kicsit igyekszem rövidre fogni szavaimat, majd mikor kell, akkor írok hosszabban. Sok dolog van még hátra.

Szóval, egy hosszú köhögős tél után végre eljutottunk pulmonológiára.

Egyszer fát pakoltam nagyszüleimnél és másnapra anafilaxiás reakcióm volt. Hogy ezt kivizsgálják, fel kellett menni a SE I. számú gyermekklinikájára. Az első alkalommal egy csomót kellett várnunk. A doktornő nagyon alapos volt, mindenhova elküldött minket. Következő körben már más dokihoz lettünk küldve és egy pár alkalom után már nem kellett visszamennünk -mondván, nagyon régen történt és nem tudja kideríteni.

Máskor valami miatt folyamatos hőemelkedésem volt. Akkor a II. számúba kellett mennünk. Hát mit mondjak, eluntam az életemet, közben a különböző felhőket tanultam¹⁰. Szimplán 10 kémcső vért vettek le. Majdnem bent tartottak, de a nagy távolság miatt úgy döntöttek, hazaengednek. A következőkben a hőemelkedés csökkent, majd megszűnt -hála az Úrnak! Szóval életem e fejezetei is lezáródtak.

¹⁰ Földrajz

Húsz év múlva az ifjú vándor megpihen...

Az első nyolc osztályt a Dsida Jenő Iskolában végeztem. Annyira szerettem ott lenni. Mindenki ismert, még az igazgató is. Valljuk meg őszintén, rengeteg versenyre jártam.

Az utolsó évben irodalom vizsga volt. Nagyon le voltam maradva, de szerencsére a kórházban -két fújás között-¹¹ behoztam a lemaradást. Az Ady Endre tételt húztam. Kicsit izgultam, de nagyon jól sikerült.

És akkor legyen szó a ballagásról. Saját verset írtam jó barátommal, Lovas Mártonnal. Szerintem nagyon jól sikerült, bár voltak benne hibák. Szépen énekeltünk. Még mindig eszemben van az a dal, amire bevonultunk.¹² Főként a ballagás utáni hetekben énekeltem, miközben a kádat töltöttem fel.¹³ Az igazgató úr külön beszédet írt nekünk. De a legjobb élmény mégis az, hogy a bizonyítvány átadáskor beceneveken szólítottak minket ki. És, hogy a dsidás plakettet is megkaphattam.

¹¹ légzésfunkció

¹² Nagy Bogi: Holnap

¹³ Otthon egy régi kádat töltünk fel a kertben, amiből kannával hordjuk a vizet a növényeknek.

És én is új utak után nézek...

Hát igen. Új tanárok, új helyzet. Az igazgató beszédei sohasem voltak retorikusak, de ehhez és az osztály tagjaihoz -fogjuk rá- gyorsan hozzászóltam. Mi fiúk igazából elvagyunk, bár mára kialakult egy kisebb és egy nagyobb csoport. Valahogy ezt az egységet egyáltalán nem érzem a lányoknál. No, mindegy is.

A gólyaavatónk október végén volt. A vidám részét olyan szépen megnyertük. Nagyon szép csapatmunka volt. A dalunk, amelyet írunk kellett, is a legjobb volt.

A napok gyorsan teltek így visszagondolva, folyton angolt és törít tanultunk, ami heti 18 óra angol nyelvű óra mellett nem csoda. Még sokszor tömegsportra is becsempésztek a füzetet, hogy meg tudjuk írni a sztoritellinget.¹⁴

Én úgy érzem, hogy az áttörés második 9.-ben (ahogy mi hívjuk) lehetett. Azóta többet beszélgetünk. A lányok is sokkal jobban egymásra találtak. És mi is a kisebbik csoportban, melynek neve: Migelek. Jókat szoktunk viccelődni.

És akkor az osztálykirándulásokat is itt megemlíteném. Első évben Gödöllőn voltunk. Hogy mi majd egyet piknikezünk. Sikerült, de utána szakadó esőben siettünk a vonathoz. A második évben a Velencei-tó körbeciklizése szerintem nem volt a legjobb ötlet. a végére nem bírtam, de végül betekertem Gárdonyba. A lézerharchoz kancsal voltam, viszont a sárkányhajózás egész jó volt. A tavalyiról később mesélek, az volt az eddigi legjobb.

És ugorjunk egy kicsit tovább az időben: tavaly februárban nyelvvizsgáztunk. Rengeteget kellett készülnöm arra, hogy a szintre felhozzam tudásomat. Sokat szpíkingeltünk¹⁵ Zéténnel és Tamással¹⁶. A ríding¹⁷ mindenkinek egy órába telt, a többi mindegyik rendben volt. A második ríding feladatot elfelejtettem átmásolni, tehát gyorsan átfirkantottam a lapra. Szerencsére a szpíking és a lizöning¹⁸ is jól sikerült. Pedig azt hittem nagyon rossz lesz. Örültem neki, hogy átmentem.

¹⁴ Mindig a topic-okból mind map gondolatait kellett kifejteni.

¹⁵ Angol szóbelire készülés

¹⁶ Svihák Zétény; Lovagh Tamás

¹⁷ Olvasáskészség

¹⁸ Hallgatáskészség

Ó Szentséges...

Annyira szeretem ezt az egyházi népéneket. Talán az egyik legszebb dal a világon.¹⁹

És most egy pár szó arról, hogy milyen vallású vagyok és honnan eredezik hitem.

Világ életemben római katolikus voltam. Jó, ez egy kicsit túlzás, volt olyan szakasz, amikor nem igazán jártam templomba, de mióta visszatértem Hozzá -jó pár évvel ezelőtt-, sokkal jobb az életem.

Általánosban hittanos voltam, sőt +hittanra is jártam. Ez jó alapot biztosított az életemhez. Harmadikban elsőáldozó lehettem, a gyertyát még mindig az asztalomon őrzöm.

Amikor átkerültem a László Lajosba, előkészítő évben kezdtem el a két éves képzést. Emlékszem egyszer Zoli atya tartotta azt és nagyon jól megjegyeztem a szentmise részeit. Általában Levente bácsi óráin ültünk, egy kicsit jegyzeteltünk, de nem volt túl izgalmas. A kérdéseket nyáron nagyon megtanultam. Amikor bementem vizsgázni, kérdezte, hogy vegyesen vagy sorba kérdezze. A vegyeset választottam, a végén megdicsért, milyen szépen mondtam. A bérnyújtásban végre megkaptam a Szentlélek segítségét. Egy kicsit izgultam, de minden jól sikerült.

¹⁹ Ó Szentséges, ó kegyelmes (SzVU 127)

Tükör

SÁTÁN: Ó nézd az együgyű szívűt, mily könnyen tért be csapdámba!
Már enyém vagy, e tévesztés által el nem hagysz!
Hogy rázkódsz, hogy kikerülj hálóból, mint állat!
De nem fogsz sikerrel járni, hozzá kevés vagy!

ISTEN: Megállj te gonosz, fellángolt napom!
Fejedre vár szörnyű fájdalom!
Ki lápon jár, s megbotolva lép,
Kimentem azt, kimentem, ha hív!

S: Nem hív az már sohasem, Enyém a végső kacaj!
Nem tud soha, s még ha sejt is, elvesz e harcban.
Óh, te drága dicsőséges Úr, Ki égben oly dicső vagy,
Már nem tudsz oly ragyogni, mint azúr mikor felhős fenn a nap!

I: Te sarlatán kígyó, ki kiteped a szívet,
S csak testet irányítasz, hogy pokol híve
legyen az ember, takarodj te mélybe!
Jézusnak, az Isten Fiának nevébe!

S: Legyőztél, s nekem viselnem kell végzetem,
Hogy mindig lépjek, s te mindig visszaküldj.
Mert az ember felett nincs se hatalmam, se képzetem,
Ha Ő általa megérezem ezt az úrt.

Lent és fent

Sokat változott az életem.

Az előző kis darabból érezhető, hogy mennyire nehéz ellenállni a kísértésnek! De van még ekkor is egy mentsvár: Jézus!

És innentől kezd érdekessé válni a történet. Innentől kezdve egy kicsit jobban ki fogok fejteni mindent, de kellett ez a bevezető, hogy a körülmények átláthatóvá váljanak.

Egy hatalmas bajom van ezzel az iskolával: hogy egyáltalán nem követi a katolikus értékrendet. Az ember annyira el tud veszni a saját dolgainak világába, hogy Istent nem biztos, hogy mindenhova beengedi. És velem is ez történt.

Amit tudni lehet még rólam, hogy rengeteget tanulok. Hosszú órákon át. Egyszerűen, ami másnak 15-20 perc alatt megvan, az nekem minimum 2-3 óra. Jó, mondjuk nekik sokszor nem lesz ötös a dolgozat.

Nekem, mint egy tizedikes annyira a tanulásra kellett fókuszálnom, hogy a szünet előtti utolsó két napban szinte már idegbajt kaptam. Az a baj, hogy semmire nem volt időm, ami heti 4×7 óra mellett nem volt csoda. Ráadásul mindig én segítettem ki az osztálytársaimat, ha segítségre volt szükség.²⁰

Nálunk minden év decemberében van egy pályázat. Lehet verssel, prózával, képpel, videóval, stb. pályázni. Mindig a biológia tanárnőmnél adjuk le ezt. Én is -mint évről évre- pályáztam. Szerintem nagyon jó verset írtam.

A karácsonyi műsor alkalmával hívták ki a nyerteseket. Nem voltam benne. Nagyon kiakadtam.

Szerencsére az év további része jól sikerült, bár év végén sem lettem kihívva semmilyen dicséretre, pedig nagyon sokat tettem a közösség javára -szinte titokban (tanárok tudta nélkül).

Azóta ismét volt egy fordulás. Egyszer egy pályaaorientációs nő jött az iskolába. Vele beszélgettem az ambícióimról, melyek azóta még inkább felerősödtek. Ő ajánlotta, hogy a Szent István Gimnáziumba menjek vendégtanulóként hittanból érettségizni. Bár előrehozottan nem lehet, de most már ez a cél.

Megkaptam a könyveket és a vizsganyagokat. Egész nyaram tanulással telt, a 9.-es és 10.-es anyag bepótlásával. Az egyháztörtéretre is a kedvencem. Még mindig emlékszem a tételek nagy részére, úgy begyakoroltam őket.

Izgultam nagyon az osztályozó előtt. Édesapám bevitt engem autóval. Ott egy tágas terembe ültem be Gáspár atyával, aki nagyon kedves volt. Választhattam, hogy melyiket mondjam el. Én a II. Vatikáni Zsinatot és az azutáni pápákat választottam. Nagyon meg volt lepődve, hogy

²⁰ És még napjainkban is.

hogy tudtam ilyen jól megjegyezni az évszámokat. A Soubrious Szent Bernadetről készített plakáttal is meg volt elégedve. A szentségekről szóló tételben voltak hiányosságaim, azonban összességében két ötöst kaptam. A titkárságon még el kellett intéznünk egy kis papírmunkát, de gyorsan végeztünk. Nagyon boldog voltam –vagy, ahogy az angol mondja: a holdon túl.²¹

²¹ be over the moon

Pálfordulás

Igazából mióta nem csak az én katolikus életemet élem, amelyben a lelki táplálék egyedüli forrása a szentmise és az imádkozás -amióta nyitottabb vagyok a hitemben-, azóta jóval inkább oda tudom adni magam Jézusnak: "Nézd Uram, nem vagyok biztos semmiben, csak Benned! Te mondtad, hogy rád kell teljesen bízunk magunkat, mert csak akkor tudsz gondoskodni rólunk. Nem a módot kell megmondanunk, hogy tégy, hanem csak ennyit: Jézusom, rád bízom magam, Te gondoskodj! Amen."²²

Az egész onnan kezdődött, hogy elkezdtem angol videókat nézni. Szépen lassan rájöttem, hogy a második eljövétel közel van -nagyon közel. Elkezdtek a Jelenések könyvének jövődölései bekövetkezni. Szent Malakiás listája véget ért. De az Úr adott még egy kis időt, hogy felkészüljünk -dicsőség legyen Néki!

Ezt az időt értékesen imádsággal lehet eltölteni -azokért is, akik nem akarnak megváltozni. Ezért elkezdem a különféle engesztelő imádságokat megismerni.

Azóta sok mindent felülvizsgáltam, de a lényeg nem változott: az emberiségnek meg kell térnie vagy elvész! Kevés az időnk!

És te, aki mindezt olvasod, gondolkodj te is el, hogy mennyire veted megváltódba a hitedet! Már rég nem ér semmit se a nemzetiesség, sem a szabadelvűség, sem semmilyen politikai beállítottság!

Minderről elkezdtem verseket írni, hiszen a XXI. század költőinek szerintem ez lenne a feladatuk. Nem valami szép álmoról vagy romantikáról írni, csak buzdítani!

Véres kereszt lóg a nyakában,
S nem érdekli, hogy mindennek van határa.
Kint egy fekete macska szalad
Halált hozva; s nem gondolod-e, hogy elmaradt
E világ? Ti, akik "felvilágosodtatok"
Még most is olyan koszos az arcotok,
Most is olyan fekete az érintésetek
S bizony mondom, hogy eddig nem féltetek!
De most már elfog a rettegés
És hátatokra jut nem pár verés!²³

Sokat változtam az évek alatt. Rá kellett jönnöm arra, hogy minden ember értékes, s a vallásszabadság arra is kiterjed, hogy nem szabad senkit sem kényszerítenem. Persze arra is, hogy a keresztény vallások alapja egy.

²² Dolindo Ruotolo atya: Béke kilencedéhez hasonló gondolatok

²³ Megfedés (2024. 06. 16)

Osztálykirándulás

Mint minden nagy múnél, ebben is kell lennie egy epizódnak, ami ugyan a cselekményt nem viszi tovább, de mindenképpen szükséges ahhoz, hogy úgymond a feszültséget fenntartsa.

Kb. december óta szerveztük, hogy hova menjünk. Eredetileg Esztergom volt az úticél. Nagyon sokat foglalkoztam azzal, hogy elősegítsem a célt. Redmentát készítettem, utánanéztam a programlehetőségeknek. És ezért zavart nagyon az elejében, hogy nem odamentünk. A Balaton valahogy jóval csábítóbb volt számukra.

Végül Szabadifüldőre esett a választás. Az időpont sokáig kérdéses volt. Megmondom az őszintét, néha majdnem, hogy feladtam az egészet. Végül is meg tudtunk állapodni a pünkösöd előtt csütörtök-péntek-szombatban.

Édesapám behozott és megvárta, míg felszállok a vonatra. A kis piroson, hogy az időt eltöltsem, rózsafüzért imádkoztam.

A vonat lassan zötyögött, de az átszállások rendben voltak.

Sokszor szerencsétlenkedtem a bőrönddel, a metróba levitelét és felfelé hozását egyik osztálytársamra bízam. Nagyon segítőkész volt.

Szerencsére feljutottunk az interszitire²⁴ is. Bár hely nem sok volt, de le tudtunk ülni, helyjegyünk volt és nem volt semmi gond.

Siófokon megvártuk az interrégiót, tanárnő megmondta, hogyha rosszfele visz a vonat, akkor valamivel kárpótolnom kell az osztályt. Szerencsére nem kellett, jól tudta, merre felé megyünk.

Gyalog folytattuk utunkat, majd elértük a kempinget, amely hatalmas volt, a Balaton mellett állt, az apartmanházak tágasak és mindenki elért bennük. Mi hatan voltunk egy négyes szobában -Tamásék áthoztak ágyneműt, takarót tanár úr házából.

Első éjszaka nagyon nagy vihar volt. Emlékszem, muszáj voltam az ablakot is becsukni. A mellettem fekvő Botond ugyan jól aludt, én nem igazán mondhattam el ugyanezt.

Másnap reggelire a fiúk tojásrántottát csináltak. Megpirították a békönt²⁵, amire ráütötték a tojást. Mit mondjak, nem volt olyan rossz ezekkel a kis égetett darabkákkal, de annyira jó sem. Aznap reggel eldöntöttük, hogy bemegyünk busszal Siófokra, onnan Szántódra, ami nagy nehezen sikerült is az átszállásig. Mivel azt nem értük el helyette megnéztük a fordított házat. Elindultunk visszafelé gyalog -mondván milyen szép a part, jó lesz az. Már nagyon éhesek voltunk, mikor beértünk a Mekibe. Ezt a móló követte, ahová nem mindenki jött le velünk. A szállásra vonattal mentünk vissza. Este a tábortűznél mályvacukrot

²⁴ Intercity

²⁵ bacon

sütöttünk, aminek nem volt akkora keletje, mint az elmúlt évben. Tanár úr beállt dídsének²⁶. Nem tudom, hogy milyen dalokat nyomott, már addigra elmentem fürödni.

Másnap hét órakor szólt az ébresztőm -úgy utólag tényleg kicsit korai volt. Összekészültünk, tanár úrral megosztottuk a reggeli mézes kenyeret. Még egyszer lementünk a partra, majd bementünk a városba, ahol egy kis szabadidőt hagytak nekünk, amit a plázában töltöttünk el. A hazaúton megbeszéltük a faktválasztást többek között. Aszódon az osztály negyede a másik vagonba szállt fel, de végül is nyugodt légkörben értünk haza -hála az Úrnak!

²⁶ DJ

A szív szava

Talán az élet egyik legnagyobb dilemmája az, hogy mi az az érzés belül, ami, ha ránézel oly emésztő tűzzé válik, oly lángoló lesz benned? Sokan sok különböző szóval írták le. Azonban ezek közül a leggyakrabban előjövők a vágyódás és a szerelem.

Tudod, amikor megpillantod azt a személyt, aki egyszer megérintette a szíved -nem feltétlenül valamilyen dologgal vagy szóval, hanem esetenként csak egy pillantással-, akkor fellobban benned a szerelem lángja. Vagy legalább is azt hiszed. Ahogy egyre mélyebbek a hozzá fűződő érzelmek és elképzelések, úgy sokszor el kell gondolkodnod, hogy mit szeretnél tőle, ha majd együtt lesztek. És itt kezdődik el az az agyalás, hogy te őt csak azért akarod őt, mert a pénzét, pillantását vagy -még rosszabb- a testét szereted-e benne vagy mindvégig kitartanál mellette, mert nélküle megbolondulsz, mindent megtennél érte.

És ez a fázis talán a legnehezebb és a leghosszabb. Pláne, ha várnod kell, hátha elválnak egymástól a szerelmével.

Nem csak a levegőbe beszélek. Én még mindig ebben az időszakban vagyok. S még mindig nem tudom a kérdésre a választ!

Már negyedik éve osztálytársak vagyunk Lorettával, de még nem volt merszem hozzá közeledni. Mindig vártam, hogy ő közeledjen, de neki volt azóta nagyjából 3 barátja. Meg kell mondani a valót, nem vagyok szép, de Isten akaratából annál okosabb -nem dicsekvésként mondom természetesen.

Ő pedig számomra a legszebb nő. Nagyon szeretem a hangját hallgatni, főként mikor szeretne valamit kérni tőlem.

Kedves olvasó szerinted mit tegyek? Mindig úgymond megmerevedik a lábam, mikor arra gondolok, hogy beszélnem kéne vele. Aztán folyton csak halogatok, ez talán a legnagyobb hibám. Tudom jól. Vele akartam volna táncolni, de addig halogattam a dolgot -, mert úgymond biztos nem fognak mások azonnal lépni-, hogy már rég felkérték őt, mire én odaértem. Milyen érdekes ez: más dolgokban nem akar senki lépni, ebben egy hónap alatt megvan az összes pár.

Kedves barátomnak, Füstös Jánosnak már bevallottam és ő elmondta, hogy vett erőt magán, hogy megkérje azt a lányt, akivel napjainkban is együtt van, hogy legyen barátnője. Így kezdte: "Figyelj, ne nevedd ki, de..." Hatalmas kő eshetett le a válláról, amikor végül is igent mondott. Mint látható, sokszor az egyszerűség a nyerő. De az élet sokszor nem ennyire egyszerű.

A jövőre azt remélem, hogyha vele mégsem tudok együtt lenni, akkor is legyen minden Isten akaratára szerint. Bármi lesz, ő a csendes kikötő, ahol még a bánat hevében is meg tudunk pihenni mondván: "Még ha fáj is, tudom, így kellett lennie. Legyen a Te akaratod szerint."

Milyen jövőt remélek '35-re?

Így a mű végefelé nagy dobpergéssel várhatnád azt, hogy milyen nagyszerű jövőt képzelek el, valamint, hogy ebből a mostani kicsit zűrzavarosnak tűnő életemből mégis hogyan lesz a szállak összefonódása és egy csodás hepiend. De egy dolgot tudok és az pedig pont az, hogy semmit sem tudok pontosan. Csak az egyedül Szent Isten tud mindig mindent előre. Neki kell engedelmeskednünk, mert egyedül az ő parancsa által történik minden, ami csupasz szavunkra nem tud.

És, hogy hogyan képzelem el az életemet tíz év múlva? Nem úgy, mint sokan, akik kényelmesen akarnak élni, minden nap sokmillió összeg a bankszámlájukon, luxusnyaralások a mittudoménhol, de észre sem veszik, hogy a szívük üres.

Én minden hívő ember végcélján, a mennyben akarom eltölteni az elkövetkezendő éveket. Úgy képzelem, hogy addigra megszólal a harsona és az Igaz Bátor magához hív minket. Attól a perctől, amitől a mennyei dicsérő sereg tagjaként élem meg a mindörökké Dicső dicsőítést, abban a pillanatban érem el az ittlétem igazi célját. Az ember az Istenért él, nem magának.

Utószó

Nem szeretném soká húzni a drága olvasó idejét, de rá kell mindenkit döbbsentenem, aki ezt olvassa, hogy bár az én életemben sok dolog nem történt, de a lent nem jelenti a véget, mert utána mindig van fent. Még akkor is, hogyha nagyon messze van az a jelentől. Ahogy Samantha Ebert kérdezi, mi is sokszor sopánkodunk, miért engedi Isten?

Ezért kétségbeesett imádságomban kérdeztem: Uram, miért hagy engem itt?²⁷

És ha kérdezed, akkor válaszolni fog, de lehet, hogy nem úgy, ahogy akarod. Lehet, hogy úgy, mint Ady-nál, amint írja Az Úr érkezésében:

Mikor elhagytak,
Mikor a lelkem roskadozva vittem,
Csöndesen és váratlanul
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,
Hanem jött néma, igaz öleléssel,
Nem jött szép, tüzes nappalon,
De háborus éjjel.

Hidd, hogy ő mindenre képes és mindent meg tud tenni értünk. Néha próbára kell tennie, hogy rádöbbsentsen vagy bűneinkre vagy, hogy nélküle nem tehetünk semmit.

Aztán ezt mondta nekem: "Gyermekem, magot ültetek.
Jó Isten vagyok és jók a terveim.
Ezért bízz bennem, az öntözőkannát én tartom,
És egyik nap meglátod, hogy virágok nőnek a völgyben."²⁸

²⁷ Samantha Ebert: Flowers fordítása

²⁸ Az előző folytatása

Utóhang: Még mindig nem érted?²⁹

Sűrű zivatar. Halál és éj.
Égő lánggal lángolva égő kéj.
Fáradt szívek ezernyi talánya.
Áradó képzetek s mindazoknak árnya.

Pengő pénzermék lanyha kopogása.
Feldúlt tenger sebes sodrása.
Vérfolt, pacák, fegyvertárok.
Sohasem számolt emberi árok.

Sötétbe hanyatló hangtalan éjszaka.
Kiáltó igazság, elhallgatott Fény szava.
Égen a csillogó jelű kereszt.
Szívedben a kés, mely sohasem ereszt.

Hangtalan elhaló nyögések zaja.
Tűzben kiáltó lelkek zivatara.
Igaz bárányok fehér köpönyegben
Csillogva dicsérik Istent a mennyekben.

²⁹ (2025.04.21)